

SAMORASTNIKI

glasilo devetošolcev
generacije 2006/2007

PRED DEVETIMI LETI SMO BILI PRVOŠOLČKI

1. a, razredničarka Lucija Medvos

V spominu ste mi in mi boste ostali, ker ste bili moji prvi učenci, katerim sem bila razredničarka. V tistem šolskem letu smo se veliko naučili in doživeli mnogo lepih trenutkov. Želim vam, da se vam izpolnijo vse skrite želje in dosegate v srednješolskih klopeh lepe uspehe.

Vaša učiteljica Lucija Medvos

1. b, razredničarka Milena Sinanovič

Zdi se, da ste včeraj šele prišli. Danes že odhajate. Še živi spomin na zvedave otroške oči, ki so gledale k tabli – včasih pogumno, drugič manj. Ostaja prijeten občutek, da sem smela z vami doživljati srečo ob prvih zapisanih črkah in številkah, ter veselje, ko vam je uspelo zavezati vezalke na čevljih. Drobne, a pomembne stvari. Tudi kakšno solzo smo skupaj obrisali, a upam, da je bila vsaka le kamenček v mozaiku izkušenj, ki jih nabirate na svoji poti. Želim, da bo pot, na katero se podajate zdaj, dovolj široka za vse in da boste na razpotjih znali izbrati prave smeri.

Vaša učiteljica Milena Sinanovič

1. c, razredničarka Jasna Bezjak

Bili ste moja prva generacija, kateri sem bila razredničarka. Kot pravijo, prve nikoli ne pozabiš. In to drži. Mislim, da smo se imeli lepo. Vi odhajate iz osnovne šole, jaz pa sem zopet v 1. razredu. Na vaši življenjski poti Vam želim čim manj ovinkov in čim manj preprek pri doseganju vašega cilja.

Vaša učiteljica Jasna Bezjak

PA DA BI ZNALI, ...

DETELJICA UČITELJIC SLOVENŠČINE ZA SREČO ...

PA DA BI ZNALA, bi vam zapela o skrivnostih in lepotah življenja,
da srečno bi vsi živeli in se vedno radi imeli.
PA DA BI ZNALA, bi vas z upanjem napolnila,
da pogumno bi v življenje stopili in svojo goro osvojili.

Vanja Benko

PA DA BI ZNALA, bi vam zapela,
kako je vse eno in je hkrati nič,
kako nič ni tako, kot se zdi
in kar je, se zdi, da ni.

PA DA BI ZNALA, bi vam zapela
o eni, eni sami veliki ljubezni.
Ko si buden, spi,
v sanjah govori,
sama iz sebe se rodi.

Bojana Verdinek

PA DA BI ZNAL,
PA DA BI ZNAL,
bi poletel proti goram nebeškega sijaja,
proti Soncu žgočem,
stran od tega opustelega zraka,
proti boljšemu jutri.
PA DA BI ZNAL,
bi poletel proti morju valovečemu,
proti veselju spečemu,
stran od tega hrupa,
odmaknil bi se od tega obupa.

Robert Erat

PA DA BI ZNALA,
bi ti pokazala in ti pomagala.
Ne znam, a se ne predam
in pogumno v prihodnost »zijam«.
PA DA BI ZNALA,
bi nadaljevala in ne bi v daljave pogledovala.

Brigita Piko
PA DA BI ZNAL,

PA DA BI ZNALA, bi napisala pesem o vseh lepotah sveta,
bi podarila ljudem smeh, veselje, zadovoljstvo ...
PA DA BI ZNALA, ... bi ...
Pa ... da ... bi ... znala, ... bi znala ...

Cvetka Kos

PA DA BI ZNALA, bi vam pripovedovala o svetlobi,
ki je tam nekje ...
PA DA BI ZNALA, bi vam dejala, da najdete to svetlo luč,
da živite z njo in doživite njen utrinek.

Katjuša Knez

bi vam razdal vse svoje znanje in izkušnje,
napotke in načrte.

PA DA BI ZNAL ...

PA DA BI ZNAL, bi eni dejal,
da tako rad jo imam,
da je za nič nikomur ne bi dal.

PA DA BI ZNAL ...

PA DA BI ZNAL, bi veliko bolje živel,
mного prijateljev imel,
dolgo, dolgo živel.

PA DA BI ZNAL ...

Martin Rožej

PA DA BI ZNALA, bi svet spremenila,
vse na lepše obrnila in pravico storila.
Posejala bi pisane rože in mir zagotovila.

PA DA BI ZNALA, bi vse dobro naredila.
A ne znam, ne morem.
Kdo sem jaz? Nihče. Ne morem, ne znam ...

Vesna Radić

PA DA BI ZNALA,
bi vam zapela o ljubezni in sovraštvu,
o pravem prijateljstvu, ki ne mine.

PA DA BI ZNALA,
bi vam zapela o prijateljici, o dekletu,
ki ti stoji ob strani v nesreči,
in je ne najdeš kjer koli na tem svetu.

Laura Polajner

PA DA BI ZNAL,
bi vam pokazal, da preigravati znam,
da z lahkoto žogo v gol dam,
da jo večkrat na koš vržem in priznam,
da jo rad imam.

Pa naj bo odbojgarska, košarkaška, nogometna,
vseeno kakšna je, samo da jo imam.

Če sem slabe volje kdaj,
žogo vzamem in dobra volja pride nazaj.
Zato za nič na svetu je nikomur in nikoli ne dam.

Jani Knuplež

PA DA BI ZNAL, BI VAM POKAZAL,
kako veliko pomenite mi.

PA DA BI ZNAL, bi ji nakazal,
da vse najboljše ji želim,
da nočem v življenju gorja in jeze.

Ko sedaj tu na postelji ležim,
razmišljam o tebi, o vsem tem, kar je in česar ni,
razmišljanja reka v modrih tokih me nese,

PA DA BI ZNAL, POVEDAL BI JI.

Mitja Navotnik

PA DA BI ZNALA,

bi z neba vzela zvezdo.
Sijočo, lepo, svetlečo zvezdo,
pa čeprav jih je nešteto,
želim le eno, to prelepo.

PA DA BI ZNALA,
nikoli ne bi jokala,
bi se iz dneva v dan le smejala,
z glavo nikoli zmajala,
vendar ne morem,
sama vsega ne zmorem.
Oh, kaj bi dala, da bi znala.

PA DA BI ZNAL,

bi revnim ves denar sveta dal,
bi revščino in trpljenje s sveta pregnal,
PA DA BI ZNAL, PA DA BI ZNAL.

PA DA BI ZNAL,

bi si s sveta vso znanje pobral,
bi z izumi ves svet zaznamoval,
bi slabe ljudi za vedno izgnal,
PA DA BI ZNAL, PA DA BI ZNAL.

PA DA BI ZNAL,

bi svetu neskončno lepoto dal,
bi vsem ljudem lepše življenje dal,
PA DA BI ZNAL, PA DA BI ZNAL.

Gaber Žinko

PA DA BI ZNALA, BI VAM ZAPELA
o vseh gorah okrog nas,
o širnih gozdovih polnih skrivnosti,
o vseh lepotah tu, kjer sem doma.

PA DA BI ZNALA, BI VAM ZAPELA
o skrivnem kotičku,
ki le jaz ga poznam,
mi nudi zavetje,
kje je, ne izdam.

Urša Verčko

PA DA BI ZNAL, BI VAM PRIPOVEDOVAL
o nepozabnem sončnem zahodu,
o prelepem gozdu sredi gora,
o naravnem kamnolomu.

PA DA BI ZNAL, BI VAM PRIPOVEDOVAL
o plemeniti, plemeniti osebi,
tako jo občudujem,
da jo vedno spoštujem,
najbolj, najbolj na tem svetu.

Uroš Kotnik

PA DA BI ZNALA, BI VAM ZAPELA
o lepotah poletja,
o barvah cvetja,
o sijočem soncu
in kričečem šolskem zvoncu.

PA DA BI ZNALA, BI VAM ZAPELA,
kako sem ga rada imela,
kako bil je moj,
sedaj pa naj bo, kar bo,
saj šel je z njo.

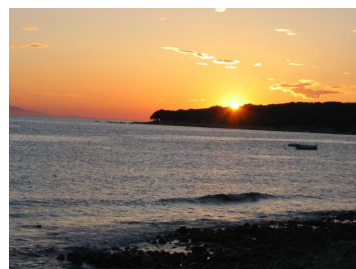
Tina Vindiš

PA DA BI ZNALA, BI ZAVRISKALA
o naši najstniški mladosti,
o naši veliki ljubezni,
o naših poljubih,
o naši starosti.

PA DA BI ZNALA, BI ZAVRISKALA
o prvem, prvem fantu,
ki mi veliko pomeni,
a z mano se več ne méni.

Tanja Pušpan

PA DA BI ZNALA, BI VAM ZAPELA,
kaj vse sem si želela,
kaj vse sem izgubila
in kaj vse sem pridobila.

PA DA BI ZNALA, BI VAM ZAPELA
o ljubezni, prijateljstvu in svobodi,
o sovraštvu, grehu in lažeh.

PA DA BI ZNALA, BI VAM ZAPELA
o človeku, ki mi spremenil je svet
in zaradi njega zdaj lepši je naš planet.

Kaja Sonjak

PA DA BI ZNALA, BI VAM ZAPELA
o naših življenjih,
o naših željah za prihodnost,
o naših ciljih,
o naših hrepenenjih ...

PA DA BI ZNALA, BI VAM ZAPELA
o sreči, pravi sreči,
ki jo imamo, dokler smo mladi,
brez skrbi in trpljenja,
o sreči, pravi sreči.

Klara Čevnik

PA DA BI ZNALA, BI VAM ZAPELA,
kako sem ga rada imela,
kako bil je moj.
Kako ob mraku lepo sva se imela,
a kaj, ko zdaj ob meni ga ni,
ko z drugo je tam in se smeji.
PA DA BI ZNALA, BI VAM ZAPELA,
kako živeti je zdaj hudo,
kako pogrešam ga zelo,
ko z mano ga ni in je tam z njo.

Katja Balant

PA DA BI ZNAL, BI VAM POVEDAL,
kaj v svetu prav se mi zdi
in kaj prav meni ni,
ampak ne znam, zato povem vam ne,
kaj mislim v svojem srcu le.

PA DA BI ZNAL, BI VAM POVEDAL,
kaj v meni se godi
in kaj v mojem svetu se govori,
ampak ne vem, zato nikoli ne govorim,
to raje v sebi zadržim.

Jernej Mravljak

PA DA BI ZNAL, bi vam zapel,
zapel o lepotah naše pokrajine,
ljudih,
stvarah,
ki iskrijo se v vaših očeh.
PA DA BI ZNAL, bi vam zapel,
v polno rad bi zadel,
da pesem vsem všeč bi bila
in bi tudi vsem segla do srca.

Jure Pandel

PA DA BI ZNALA,
bi zapela o cvetovih na travniku,
o toplem poletju ...
PA DA BI ZNALA,
bi zapela o sreči, o veselju ...
PA DA BI ZNALA,
bi zapela ...
Pela bi tiho, nežno.
Pela bi o žitnih poljih,
o travi, o svetu.
PA DA BI ZNALA ...

Simona Kotnik

PA DA BI ZNAL, BI VAM ZAPEL
o svojem otroštvu,
ki je podobno nogometnemu moštvu,
pestro in zanimivo,
kot bi gledal na novo posajeno njivo.

PA DA BI ZNAL, BI VAM ZAPEL
o svoji prihodnosti,
ki bo pestrejša od moje sedanjosti,
veliko bom potoval po svetu
ter se vedno vrnil domov po enem letu.

PA DA BI ZNAL, BI VAM ZAPEL
o svoji družini,
ki je, kot bi gledal dve lepi kotlini;
vedno mi bodo stali ob strani
in mi bodo pomagali,
če bom s srcem na pravi strani.

Boštjan Hribernik

PA DA BI ZNALA,
bi vam zapela o jutranji zarji,
o toplem soncu in nagajivem vetru.
PA DA BI ZNALA,
bi vam zapela o sreči, ljubezni in o lepoti sveta.

PA DA BI ZNALA,
bi vam pela in pela,
pela bi do onemoglosti.

Blanka Čas

PA DA BI ZNALA,
bi oživljala mrtve,
reševala nedolžne duše
in ne bi hodila v šolo.

PA DA BI ZNALA,
bi letela v daljne dežele,
na nebo bi pripela sonce,
da bi vsak dan grel naša srca.

Jana Vrhnjak

PA DA BI ZNAL, BI VAM ZAPEL
o čudoviti ljubezni v svoji mladosti
in o trpeči bolezi v mojem srcu.

PA DA BI ZNAL, BI VAM ZAPEL
o trpljenju in hrepenenju,
ki mi ga je povzročila,
a jo še vedo iz srca rad imam
in jo za vse na svetu ne dam.

Urban Anželak

PA DA BI ZNAL, bi ptica postal,
o ščinkavcu, sinički bi sanjal,
o lepem soncu bi pripovedoval,
po toplih, južnih krajih bi potoval.

Tilen Stefanovič

PA DA BI ZNAL, bi povedal,
kako se počutim v mrzlem mraku,
v toplem marcu,
ko lepo ležim.

Alen Kušek

PA DA BI ZNALA,
bi oživiljala mrtve,
ki so umrli krivično,
ki so umrli nepričakovano,
ki so zapustili ta naš svet.

Katarina Ilišević

PA DA BI ZNALA, bi si verjela,
da zmorem več,
kot bi si želela.
Ko želja se izpolni,
zahvalim se ti,
ker stal ob strani si mi.

Nina Poberžnik

PA DA BI ZNAL, bi kot Ronaldo preigral,
kot Zidane bi podal,
kot mojster zadel,
med publiko bi poletel,
svoj dres okoli ramena bi zavihтел.

PA DA BI ZNAL, bi se kot tornado vrtel,
vsem ljudem bi pesmi pel,
umrle ljudi bi ogrel,
dvignil bi sonce, oblake nagnal,
z dežjem bi rože zalil
in z vsemi, vsemi prijatelji se skupaj veselil.

PA DA BI ZNAL, bi bog postal,
vojno izbrisal in jo nagnal,
mir, vodo in kruh ljudem bi dal,
svet bi v pravi luči zaživel ...

Matic Kordež

Ne znam pisati pesmi,
zato pišem jo.
Nikoli mi ni šlo,
a upam,
da tokrat uspelo mi bo.
Pesem kot življenje je,
težko, prelepo, prekratko je.
Življenje prehitro se konča,
za mano ostala bo ta pesmica.

Blaž Peruš

Šola obstaja
in v njej **učenci**.
Pogovarjanje prepovedano.
Neznanje nevarno.
Pretepi kaznovani.

Učitelji strogi.
Pohišstvo uničeno.
1. opomin,
2. opomin,
5-krat pri **ravnatelju**.
Ali se bomo kregali???

Nina Močilnik

SREČA, to je lepa stvar,
je neprecenljivi dar.
A pogosto se zgodi, da kdo brez nje živi.
Takrat potreben je pomoči, da spet jo ulovi,
kajti **SREČA** je zato, da na svetu nam lepše bi bilo.

Tim Lampret

Svet je tvoj,
vzemi vse novosti za leto 2007,
balerinke, miniko in ples.
Navdušeno vzklikanje najstnikov,
vedno v znamenju ljubezni.

Nelly Kušek

Ravne na Koroškem, 20. 1. 2006

Draga moja mama!

Končno sem le prišel v puberteto in sedaj sem šele začel po malem razumeti, kaj je prav in kaj ne. Zato bi ti rad povedal in zaupal nekaj svojih ugotovitev, a ne bodi huda name. Pomisli na to, da si me vedno vzgajala v duhu odkritosrčnosti in zaupanja.

Veš, zame so to mučna leta, ko mi je o marsikateri stvari težko ali nerodno govoriti, vendar še vedno ne razumem, zakaj se ti hočeš po vsej sili pogovarjati prav o tem. Zakaj me pogosto sprašuješ, če mi je katera punca v razredu všeč? Kaj ne razumeš, da se je meni o tem nerodno pogovarjati?! Zakaj še vedno misliš, da sem otrok? Pa saj nisem več tako majhen, da ne bi mogel biti sam doma. Ko kam greš (tudi za krajši čas), ti je hudo in se mi opravičuješ, ker me pustiš samega. Kdaj boš nehala s tem početjem? Še nekaj bi ti rad napisal. Vedno, ko gre Zala konec tedna v Ljubljano, ji hočeš nekaj vsiliti. Se zavedaš, da je stara že 23 let in je odrasla oseba. Dobro ve, kaj potrebuje za svoje bivanje.

Ne zameri mi. Opomnil bi te še na eno tvojih "napak", ki verjetno ni napaka, ampak le posledica starševske skrbi za svoje otroke oziroma njihove navezanosti nanje. Toda mladi na svojo razposajenost drugače gledamo kakor vi – odrasli. Avgusta, torej še v času počitnic, so bili ravenski dnevi. Zakaj mi nisi pustila, da bi na nekaterih prireditvah ostal dlje? Odití sem moral, ko se je "žurka" šele začela. Vem, zavedam se, da sem še osnovnošolec, a moji vrstniki imajo več svobode. Zato se marsikdaj počutim utesnjenega. Potem si spet rečem, da ničesar ne zamujam, da imaš prav, da pač mora tako biti. Še veliko lepega je pred mano, saj sem res še mlad.

Podobno je bilo na Jesenskih srečanjih, ki so vsakoletna prireditve na Prevaljah, torej v sosednjem kraju. Ista zgodba. Prosim te, odpravi vsaj nekaj teh napak oziroma svojih značilnosti, ker mi gredo že pošteno "na jetra". Zelo bi bil vesel, če bi se sprijaznila s tem, da tvoja otroka rasteta in sta tudi že zrasla. Pa saj veš, da sva oba dovolj pametna, da ne bova pila ali kadila, da hočeva biti le del družbe, v kateri odraščava, da nočeva biti izolirana in drugačna od drugih.

No, da te ne bom samo kritiziral, se ti obenem še zahvaljujem za vse dobrine, ki mi jih nudiš, ter da tako dobro skrbiš zame. Vzgojila si me v poštenega in odkritosrčnega človeka. Vse to cenim in se bom potrudil, da te ne bom razočaral. Vračal ti bom vso ljubezen in skrb s svojim delom in spoštovanjem, ne le do najbližjih, ampak tudi do vseh ljudi tega našega sveta.

Ostani takšna, kot si, vendar me poskušaj razumeti. Se še spominjaš časov, ko si bila tudi ti nekoč rosno mlada in si imela verjetno podobne želje, kot jih imam jaz danes? Hvala, mama, da si si vzela toliko časa in prebrala tole moje pismo ter da me poskušaš razumeti. Rad te imam.

Tvoj Martin.

(Martin Rožej, 8. r.)

DEVETOŠOLCI SE PREDSTAVLJAMO IN POSLAVLJAMO

9. a

APŠNER je Koroš'c ta pravi,
nič v zadrego ga ne spravi.

KATJA pred vsakim testom živčna je,
na nas pogosto znaša se.

BLANKA naš angelček je,
ko tršice uboga vse.

ROBI in znanje prava partnerja sta,
zato leksikona ne rabita.

HRIBERNIK željo ima,
da nekoč odpotoval bo daleč do Pacifika.

RIKARDO faca je razreda,
z njim nikoli ni beda.

SIMONA nagle jeze je,
pred njo umakne se vse.

NINA v šoli fejest fali,
ker vedno neki jo boli.

SANDI vedno šolo zamudi
in pri pouku pogosto zaspi.

PERUŠ skejt je odvrnil
in k cipresam se obrnil.

BRIGITA vedno prav mora imeti,
za njo ne moreš se zagreti.

TANJA ubija s pogledom,
in začara z izgledom.

MARTIN tehnik je ta pravi,
računalnik si kar sam popravi.

LAURA vedno gobec suče,
za sabo nič ne spuče.

TILEN po strukturi majhen je,
a v njem veliko skriva se.

ŠEPUL rad svoj meh raztegne,
100 ljudi na plesišče pritegne.

TUŠEK ta pravi kolega je,
vedno pred drugimi brani te.

TINA veliko govori,
a malo naredi.

Mojemu 9. a!

Skupaj smo prehodili, prebrodili ali celo priskakali kar polovico vašega osnovnošolskega izobraževanja. Priznajte, bilo je zelo pestro, raznoliko, resno, veselo, žalostno, tudi razočarano, pa vendar uspešno. In to je tisto ta pravo.

Cesta življenja je zelo široka. Izkoristite jo. Hodite po njej in jo še širite.

Zaupajte vase, imejte se radi in uspelo vam bo.

Pa ne samo vam; tudi vašim staršem, ki so in vam bodo še stali ob strani ter vam pomagali, da boste razvijali in krepili svoje znanje, vrednote in svoj jaz.

Od »svojih« učencev se vedno poslovim z mislijo meni neznanega avtorja, pa naj se še od vas.

»Mislim, da je v prijateljstvu takojšnje spoznanje – nekakšna ljubezen. Potrebna je samo beseda mimogrede, dotik roke – kljub temu je ločitev izguba in majhna bolečina obžalovanja ostane za zmeraj v nas«. (H. M. E)

Irma Gabor

9. b

September 2003 – učenci 5. b-razreda radovedno zrete vame, ne vedoč, kaj vas čaka: novi učitelji, nove učilnice, nivojski pouk, devetletka, nova znanja ... »Ali bomo zmogli?« sprašujejo pogledi.

Maj 2007 – čez dober mesec si boste oddahnili in rekli: »Zmogli smo, vloženi trud se je izplačal. Skupaj smo preživeli štiri čudovita leta.« Z veseljem sem spremljala vaš razvoj, vaše delo, vaše uspehe. Premagovali smo težave, iskali kompromise in se drug od drugega marsikaj naučili.

Naj vam kot popotnico za življenje namenim misli C. G. Andersona: »Uresničite vse sanje! Predajte se jim s srcem! Prav od začetka so lahko resničnost in do konca, če sežete po njih že danes in zanje date vse od sebe. Uresničite jih zase! Zanje naredite vse!«

Tanja Krivec, razredničarka 9. b-razreda

KLARA lepe črne očke ima, s svojim pogledom prav vsakega očarati zna.

KATARINA vse v smeh nas spravi, ko kaj neumnega izjavi.

MATIC se veseli, ko v redovalnico petko dobi.

UROŠ največji je, v primerjavi z njim smo kot mravljice.

DEJAN majhen je kot škrat, vsakdo ga mora imeti rad.

ANDRAŽ na glasbila se spozna, naši pevki spremljavo da.

JULIJA za prijatelje svoje vedno rada kaj zapoje.

DANI v šolo vsak dan zamuja, saj se brez budilke zbuja.

JERNEJ vedno tiho sedi, a ko napade dobi, sam s sabo govori.

JURE dosti svojih dni kar za zvezki preživi.

MATEJ športnik pravi je še, blisk pred njim skriva se.

URBAN tudi športnik je, ves čas s športom ukvarja se.

NINA vedno se smeji, še nedolžen jok v smeh spremeni.

Ko **SONJA** pred tablo stoji, v njeni glavi vse drugo roji.

Čudež se zgodi, če **NINA Š.** k športni prileti.

SIMONINI blond lasje že od daleč se blešče.

URŠA suhica je naša, v klepetanju vse prekaša.

JANA milo se smehlja in na fuzbal se spozna.

9. c vedno poskrbi, da se razred smeji.

Zato bi radi to z vami delili, se skupaj veselili in od smeha solze točili.

Nekoč pred 8 leti so se učitelji zbrali. Odločili se, koga bodo v kateri prvi razred dali.

Kot da bi nas z lučjo sredi belega dne iskali, generacijo 92 so kruti šoli predali.

Šele 4 leta kasneje smo se skup našli pravi in sedaj smo 9. c »psihičiči« po naravi.

TANJA nasmejana je oseba, ki rada s prijatelji poseda. Vidiš, kako ji žarijo oči, kadar o psih govori.

MATIC tiho in pri miru rad sedi, redko opaziš, da sploh živi.

MARTA rada za računalnikom sedi in folku teži. Kadar je dobre volje to še z nami deli.

NINA je največja faca, za prijateljico jo imeti se spleča.

JANI rad se smeji in z dobro voljo mori. Nogomet rad igra ter matematiko dobro zna.

ANDREJ bolj tihe je narave in vitke postave. Z Grego se družijo, včasih pohvale zasluži.

ALLEN barve oči spati ne dajo. On romantik je pravi že po naravi.

NELLY rada se smeji, v šolo vsakič z novimi oblačili prihitijo.

TIM je za naš razred pravi. On na igrice je nor, včasih pa je tudi pravi štor.

GREGA rad pomaga, včasih pa je prava zgaga.

GAŠPER rad puncam nagaja, še raje pa žogo podaja.

MITJA naš je junak. Zelo rad se zafrkava, saj faca je prava.

LAURA prijateljica je za nasmejati, v stiski zna ti vedno pomagati.

NININA omara ogromno cot zajema, važno je, da se lak za nohte z njimi ujema.

VESNA naš je mali škrt. Rada nam nagaja ter nas v finščino uvaja.

KAJA plava in se neprestano smeji, svoje dolge zgodbe najraje s sošolkami deli.

TINO vojska navdušuje, če nas česa kdo obtožuje, ona nas rešuje.

ALEKS bolj zmedene je narave. Kadar pa se o računalnikih govori, on takoj je pri pravi.

LEO bolj glasne je narave in svoje glave. On trmast je tako, da ga prepričati v kaj ne more kdo.

GABER z novo frizuro vsakič prihitijo, toliko da pouka ne zamudi.

Devetošolke in devetošolci!

Zaključek devetega razreda je le trenutek v času vašega odrasčanja, a velika prelomnica, ki bo spremenila tok vašega življenja.

Vsakdo izmed vas bo nosil spomine, takšne in drugačne, na čas, ki ste ga doživeli skupaj s svojimi sošolci, prijatelji, z učitelji. Daljša kot bo za vami pot, več bo križpotij, na katerih se boste morali odločiti za pravo smer.

Zdaj in tukaj je križišče.

Želim vam, da bo nova pot, ki ste si jo izbrali ob koncu osnovne šole tista prava in vas bo vodila do cilja, ki ga želite doseči.

*Karolina Kumprej-Pečecnik,
razredničarka 9. c-razreda*

PRIHODNOST, CILJI, POTI, ODLOČITVE ...

Stres, živci, slaba volja ... Vse to me spremlja v teh zadnjih mesecih pred zaključkom osnovne šole. Vsak dan razmišljam, kam in kako. Starši me iz dneva v dan sprašujejo, če sem se že odločila, jaz pa sem zmedena. Ne vem, kaj hočem. In potem sem slabe volje, ker se bojim, da se bom v zadnjem trenutku odločila za napačno srednjo šolo. ... Mislim, da je cilj lažje uresničiti kot samo želje. Jaz verjamem sama sebi in si zaupam, zato sem prepričana, da bo moja prihodnost točno taka, kot sem si jo narisala v mislih.

Klara Čevnik

Brez muje se še čevelj ne obuje. Truditi se moramo, da dosežemo svoje cilje. Letošnje leto smo vsi doživeli enega prvih najpomembnejših trenutkov v svojem življenju. Odločiti smo se morali, kam po osnovni šoli. ... Upam, da me moja prihodnost ne bo spremenila. Želim ostati zabavna, vesela, sproščena ter skromna. Želim pomagati ljudem. Skratka – želim ostati in biti JAZ. Takšna, kot sem sedaj. Mogoče še pridobiti kakšno pozitivno vrednoto, ki je še nimam. ... Ne vem, kaj mi bo prinesel čas. Vse življenje je še pred mano in nima smisla, da bi sanjala o čem nemogočem.

Brigita Piko

Osnovna šola. Včasih nočna mora, drugič pravljica. Nekateri jo imajo radi, drugi jo sovražijo, odvisno od dnevnega razpoloženja. Ljudje smo različni. In prav je tako. Če pa govorim za sebe, moram priznati, da jo imam rad in ko se bom vpisal na srednjo šolo, jo bom zelo pogrešal. Navsezadnje se ne učimo za šolo, ampak za življenje. ... Sicer pa – človekov najboljši svetovalec je čas.

Jani Knuplež

»Otresi se omejitev, ki so ti jih s tvojim privoljenjem dali drugi. Si brez mej! Dosežeš lahko karkoli! V življenju ni žalosti, ki se ne bi dala odpraviti ...«
(Clearwater)

(...) Vsakdo enkrat pade, vendar veličina ni v tem, da nikoli ne padeš, veličina je v tem, da se po padcu spet pobereš. Mislim, da je prav, da delamo napake, saj nihče ni popoln in napake delamo prav zato, da se na njih učimo. ... Človek si iz dneva v dan nekaj dokazuje, že vedno je bilo tako in vedno bo. ... Jaz šele začnem svojo pot in verjamem, da si bom morala še veliko stvari dokazati in z voljo in željo, ki bdi prav tam notri nekje v meni, vem, da bom zmogla vse.

Laura Ružman

Bolj ko se bliža dan odločitve, bolj dvomim v svoje sposobnosti. Nisem še pripravljena oditi v nek nov, neznan svet, kjer bodo od mene pričakovali, da bom odgovorna in zanesljiva oseba.

Čeprav se trudim, se v meni še vedno skriva zbeغان otrok, ki ne zna najti poti iz velikega labirinta življenja. Rada bi ostala tu, na osnovni šoli, med sošolci in učitelji, ki jih že poznam. Rada bi ustavila čas, še bolje, zavrtela bi ga nazaj, podoživela vse lepe trenutke otroštva.

Urša Verčko

Vsakdo ima že v rosnih letih neko idejo, kaj bo počel, ko bo odrasel. Pri večini se te ideje, ti cilji spreminjajo skozi leta, nekateri pa imajo skozi celotno dobo odraščanja v mislih le en cilj, le en poklic. V otroštvu se je zabavno poigrati z mislijo na naše bodoče poklice. Takrat je vse še tako daleč, tako nerealno. Potem pa pride čas, ko se je potrebno zazreti vase in se resnično odločiti, kje bomo nadaljevali šolanje.

Nina Potočnik

Od sebe pričakujem, da ne bom izpustila sanj iz rok in se bom zanje trudila po najboljših močeh, da jih uresničim, od življenja pa, da bo prizanesljivo, prijazno in takšno, kot si ga bom zamislila. Tudi kakšne spremembe bodo dobrodošle, a le dobre. Nikoli ne veš, kaj te čaka v prihodnje. Lahko le upaš in se trudiš, da bo vse lepo in prav.

Vesna Radić

Življenje je kot vlak. Stalno nekdo vstopa in izstopa. Pomembno je, da smo dobri z večino, saj bo le tako tudi ta večina dobra do nas. Pomembno pa je tudi, da na tem svojem vlaku opravljamo tisto, kar nas veseli. ... Za življenje je res pomembna pravilna izbira poklica in živeti z dobrimi vrednotami. Sam pričakujem, da bo moj vlak življenja čim srečnejši in da bo uspešno vozil po tirih. ... Upam, da se bom pri izbiri poklica pravilno odločil. Prav tako želim gojiti vse pozitivne vrednote, imeti veliko prijateljev, znancev, vsekakor pa srečno in veliko družino, saj se bo le tako vožnja z vlakom res splačala.

Martin Rožej

V svojem življenju bom sledila srcu, a ne bom pozabila, da moram misliti tudi z glavo. Cenim vrednote, kot so poštenost, nezavidanje, odkritost ... in tem vrednotam nameravam tudi slediti. Denar ni vse, je pa zelo pomemben, s tem se strinjam. ... Rečem lahko le še to, da kjerkoli in kamorkoli vas bo vodila usoda, ne pozabite svojih osnovnošolskih dni, vsekakor pa ostanite zvesti sami sebi.

Laura Polajner

Vsi, ki so ob meni, mi govorijo, da naj nikamor ne hitim. Grem za življenjem in zaupam srcu. Mogoče delam narobe. Tudi če se mi vse podre, je zame pomembno to, da se veselim dneva, ki prihaja, in obujam spomine na tistega, ki odhaja. ... Pustim se presenetiti življenju. Vem, da me čaka še veliko ovir na vrtiljaku življenja in da bom moral premakniti še veliko kamnov, da bom zakrpal vse luknje.

Mitja Navotnik

Verjamem, da ima vsakdo svoje vrednote in cilje, za katere je odločen, da jim bo sledil. Sam sem prepričan, da je ena najlepših, najvrednejših vrednot ljubeča in razumevajoča družina. V njej lahko vedno najdeš podporo, ko si slabe volje, poiščeš tolažbo, v glavnem dobiš pomoč, kadar jo potrebuješ.

Robert Erat

Ljudje smo kot iskrice, ki nikoli ne ugasnejo, temveč vedno iščejo še svetlejši trenutek. Te iskrice so v našem življenju želje in cilji, ki se včasih uresničijo, drugič ne. Uresničijo pa se lahko le z delom in trudom, saj brez dela ni jela. ... V tem šolskem letu sem doživel veliko vzponov in padcev ter izvedel marsikaj koristnega za svojo življenjsko igro. ... Pri mojih odločitvah mi je največ pomagala mama, ki me je vedno spodbujala. Pripovedovala mi je o svojem življenju in vem, da ji ni bilo nikoli z rožicami postlano. Pripomogla pa je tudi k temu, da zelo cenim in spoštujem že najmanjšo stvar.

V prihodnosti bi rad sledil iskrenosti, poštenosti ter zdravju, saj mi te vrednote pomenijo več kot materialne, čeprav pravijo, da je denar sveta vladar.

Upam, da bom s svojim znanjem in dobroto pomagal k boljšemu jutri.

Uroš Kotnik

Spominjam se dneva, kako je bilo, ko sem šla prvokrat z mamo na šolo. Veliko šolo. Komaj sem čakala, da vstopim in vidim učiteljice in svoje sošolke in sošolce. Bila sem vesela in polna pričakovanja. Prvi koraki so bili dokaj uspešni. A vendar so se začeli tudi težki in sproti smo jih reševali. Pomagali so mi učitelji in tudi veliko starši ter brat David. Imela sem težave s pisanjem, branjem, računanjem in še kje. Doma sem trdno delala. Skupaj z mamo sva brali, pisali in računali. Vedno mi je govorila, da ne smem obupati. Želela sem si lepih ocen in lepega uspeha. Zakaj ravno jaz? A odgovora ni.

Sedim na postelji, poslušam glasbo in premisslujem. V devetem razredu sem. Odločiti se moram, kam in kako. Pokličem mamo in se pogovarjava. Rada bi ..., a vem, da bo to težko. Zelo rada imam živali. Rada bi počela nekaj, kar je povezano z veterino. A kaj, ko nimam lepega učnega uspeha, zato je potrebno učenje in še kaj. Rada imam ljudi, jim pomagam v dobrem in slabem. Ker rada govorim, me tudi starejši radi poslušajo se nasmejijo. Tudi oni mi vračajo lepe besede in me vzpodbujajo. Odločitev je težka.

Vpisala se bom v Srednjo strokovno zdravstveno šolo, smer bolničar. Borila se bom, da bom uspešna in da bom napredovala. Bom in si želim. Vem, da mi bodo vsi domači stali ob strani. Ob koncu pa bi se rada zahvalila vsem učiteljem, ki so me vsa leta spodbujali, me učili in bodrili. Hvala vam. Dokazala bom, da zmorem doseči cilje, ki sem si jih zastavila.

Tanja Belaj

Letos je prišel čas, ko se moramo odločiti, v katero srednjo šolo bomo šli.

Sedaj, v 9. razredu, so nastali dvomi in strah, kam naj se vpišem, kako bom v novi šoli uspešna in kakšni bodo novi sošolci. En velik dvom v mojem trenutnem življenju.

Nikoli nisi čisto prepričan, ali delaš in se odločaš pravilno, vedno malce tvegaš.

Vsem devetošolcem želim, da se odločijo čim bolj pravilno, naj malce tudi tvegajo ... Če bodo spoznali, da so storili napako, mogoče v tolažbo, da se te dajo tudi popraviti.

Nina Jurkovič

To šolo obiskujem komaj zadnje šolsko leto, saj sem pred tem stanovala drugje in obiskovala šolo v Švici. Svoje sošolce tako poznam le kratek čas, vseeno pa jih bom zelo pogrešala, ko se bom morala posloviti. Zdaj se moram namreč odločiti, kje bom nadaljevala svoje šolanje. To pa pomeni, da bom zopet dobila nove sošolce, da se bom morala zopet prilagoditi. Veliko lepega sem doživela na tej šoli, ki je mnogo drugačna, kot pa je bila tista v Švici.

Moja prihodnost še ni dorečena. Po naravi sem radovedna in spontana in možno je, da uberem čisto drugo pot, za katero sem se odločila sedaj. Čas bo pokazal, skozi katera vrata bom zakorakala v prihodnost. Do ljudi pa bom vedno prijazna in poštena, to pa je zelo pomembno.

Nelly Kušek

Kar koli bom v življenju počel, študiral, vem, da me bodo starši podpirali denarno in s toplim zavetjem, prijatelji pa s svojo dobro družbo. Res je, da si hočem čim prej zaslužiti svoj denar in postati neodvisen, poleg tega pa se tudi zavedam, da je uspeh težko doseči. Moram biti priden, strpen, se učiti, vztrajati, saj izkušeni pravijo, da se počasi daleč pride. Življenje gradimo postopoma.

Prepričan sem, da sem si pripravil dobre temelje, na katerih bom lahko zgradil še kaj več. Sposoben sem in vem, da mi bo uspelo premagati prepreke; če se bom spotaknil, se bom tudi pobral. Tudi zato, ker mi bo ob strani stala družina, najpomembnejša pa je moja trdna volja.

Veselim se spremembe v življenju, hkrati se bojim ločitve od šole, v kateri sem preživel lep del svojega otroštva. Posebej težko se bom ločil od svojih sošolcev in sošolk, učiteljev in učiteljic. Pred menoj so pomembni tedni in dnevi. Upam, da se bom prav odločil.

Matic Kordež

Zavedam se, da bom v gimnaziji doživel vzpone in padce. Ne bom se oziral na preteklost, ker je ne morem spremeniti, lahko pa jo popravim z dobro voljo in veseljem do dela. Rad bi se prepustil toku življenja, da bi nekaj dosegel, da bi na reki življenja videl prijaznost, spodbudo, ljubezen, prijateljstvo in še več.

Urban Anželak

To leto je bilo zame prelomno, saj sem morala sprejeti veliko odločitev, pri sebi pa marsikaj razčistiti in spremeniti. Vsi smo na koncu osmega razreda bili veseli, da nas od srednje šole loči le še eno samcato leto. Jeseni, ko smo imeli proslavo ob 40-letnici šole in se srečali z bivšim učiteljem geografije, se je moje mnenje kaj hitro spremenilo. Mislim, da nisem edina, ki

pogreša »Pristija« in si še nekaj časa želi ostati na tej šoli, saj smo tu začeli dobivati prve ocene, stkala so se prva prijateljstva, rodile so se mnoge ljubezni. Imela sem dobre učitelje in učiteljice, ki so me spodbujali in mi pomagali, ko je šlo kaj narobe. Z lepimi spomini se bom vedno rada vračala na to šolo.

Julija Merkač

Letošnje leto so me vseskozi spremljali dvomi, ali bom dosegel normo, me bodo sprejeli na srednjo šolo, kamor si želim, ali sem že pripravljen na vse spremembe, sem dovolj pogumen, me je sploh kaj v hlačah.

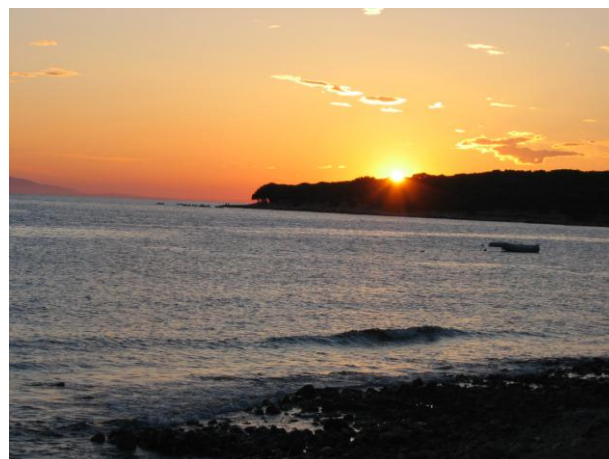
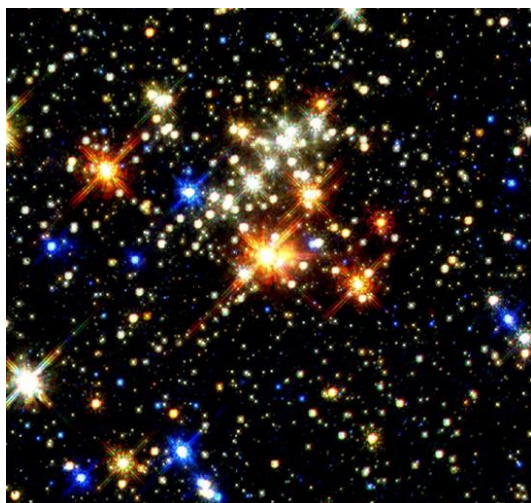
Matej Pipuš

Človek je kot zvezda na nebu; vsak je prelep, edinstven in vsak zase zanimiv. Nekatere zvezde so kot ljudje, povezane skupaj, druge pa samevajo in se žalostijo v tem velikem prostoru, ki mu pravimo vesolje.

Ljudje pravijo, da je naša usoda zapisana v zvezdah, a jaz tega ne verjamem. Menim, da si usodo pišemo sami in da je naše življenje v naših in samo naših rokah. In to je zgodba o le eni zvezdi, ki so ji starši ob rojstvu na naš svet dali ime Gaber.

Trenutno sem še osnovnošolec z velikimi cilji na vidiku, a čedalje bolj se mi zdi, da so vse moje sanje, vsi moji cilji, nedosegljivi. ... Edina trdna odločitev, ki je padla v mojo zmedeno glavo, je ta, da grem na gimnazijo. ... Moj največji vzor so starši. Ata nikoli ne bo rekel, da ima tega dovolj in da česa ni mogoče narediti. Vedno bo naredil stvar do konca. Mama je še kar trmasta, a tudi na dober način. Če ve, da ima prav, bo pri tem vztrajala. ... Nekoč bom zasijal z vso močjo in bom kazal pot vsem zvezdam, manjšim od sebe in te zvezde bodo otroci ...

Gaber Žinko

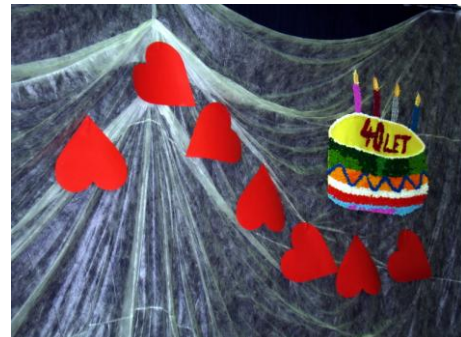
RAVNATELJEVA POPOTNICA

Postati zdravnik, postati učitelj, postati konstruktor, postati pilot ...

Za vas ni ovir, vi zmorete vse, za vas ni pregrad.

*Toda biti prijatelj,
v pravem času ponuditi roko,
takrat v srcu začutiš pomlad.*

*Veliko sreče in uspehov na vaši poti skozi življenje
vam želi vaš ravnatelj Stanislav Osojnik.*

Urejanje glasila: Vanja Benko, mentorica glasila
Oblikovanje naslovnice in posameznih strani: Martin Rožej
Slike iz arhiva šole, utrinki narave, ujeti v objektivu, posnetki Janija Knupleža.